

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 28/11
16.03.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Олге Ђуричић и Снежане Андрејевић, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући о захтеву Завода за интелектуалну својину Републике Србије, за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 15 У 6000/10 (2008) од 03.12.2010. године, уз учешће ПП Е. д.о.о. Б., кога заступа пуномоћник З.Ж., адвокат из Б. и са противном странком Л.М. из Н.Б., кога заступа пуномоћник С.Г., адвокат из Б., у предмету признавања права на дизајн, у нејавној седници већа одржаној дана 16.03.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев се УВАЖАВА, УКИДА пресуда Управног суда 15 У 6000/10 (2008) од 03.12.2010. године и предмет враћа Управном суду на поновно одлучивање. О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом уважена је тужба М.Л. из Н.Б. и поништено решење Завода за интелектуалну својину Републике Србије бр. Д-052/07/17 (10381) од 04.11.2008. године, којим се ставом првим диспозитива оглашава ништавим решење Завода за интелектуалну својину 10381-Д-052/2007 од 23.11.2007. године којим је признат дизајн 10381 (шара за керамичку плочицу) М.Л., у ставу другом диспозитива је наведено да ће се ово решење објавити у Гласнику интелектуалне својине, а у ставу трећем диспозитива је утврђено да свака странка сноси своје трошкове. У захтеву, поднетом на основу члана 49. став 2. Закона о управним споровима, подносилац оспорава законитост побијане пресуде због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде материјалног права. Наводи да је Управни суд погрешно утврдио да се у списима предмета не налази решење Завода за интелектуалну својину бр. 10381-Д-052/2007 од 23.11.2007. године, јер сагласно члану 36. Закона о правној заштити индустријског дизајна, који је важио у време доношења решења, носиоцу права на дизајн издаје се исправа о дизајну која има карактер решења у управном поступку. Наведена исправа о дизајну са 29 описа дизајна и 29 приказа дизајна се налази у списима предмета. Предлаже да суд захтев уважи, преиначи побијану пресуду тако што се тужба одбија и остаје на снази решење Завода за интелектуалну својину Републике Србије бр. Д-052/07/17 (10381) од 04.11.2008. године.

У одговору на захтев ПП Е.д.о.о. из Б. наводи да Закон о правној заштити индустријског дизајна не прописује доношење решења о признању индустријског дизајна већ носиоцу права издаје само исправе које имају карактер решења у управном поступку. Сматра да је захтев основан и предлаже да суд захтев уважи, преиначи или укине побијану пресуду.

Противна странка, М.Л. из Н.Б. није доставио одговор на захтев иако му је исти према повратници у списима предмета, уредно достављен на одговор.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" број 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Према образложењу побијане пресуде, тужба тужиоца М.Л. из Н.Б. је уважена и поништено решење Завода за интелектуалну својину Републике Србије од 04.11.2008. године јер се у списима предмета који су достављени суду не налази решење туженог органа бр. 10381-Д-052/2007 од 23.11.2007. године које се оглашава ништавим оспореним решењем због чега суд није био у могућности да оцени законитост оспореног решења.

Оцењујући законитост побијане пресуде Врховни касациони суд налази да су основани наводи захтева којима се указује да је побијаном пресудом погрешно утврђено да се у списима предмета не налази решење туженог органа од 23.11.2007. године, које је оглашено ништавим решењем Завода за интелектуалну својину бр. Д-052/07/17 (10381) од 04.11.2008. године, јер се из списка предмета види да је Завод за интелектуалну својину доставио Врховном суду Србије списе предмета Д-52/07 (1038), поступајући по захтеву Врховног суда Србије у предмету У 4765/08 од 23.01.2009. године. Управном суду су дана 01.01.2010. године, на основу члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова уступљени предмети Врховног суда Србије у којима до 31.12.2009. године није донета коначна одлука, па и предмет

Врховног суда Србије У. 7765/08 о коме је одлучивано у овом спору, а за који је надлежан Управни суд, сагласно члану 29. став 1. истог Закона. Према одредби члана 36. Закона о правној заштити индустријског дизајна ("Сл. лист СЦГ" бр. 61/2004), који је важио у време доношења решења о признању права на индустријски дизајн бр. 10381-Д-052/2007 од 23.11.2007. године, када подносилац пријаве достави доказе из члана 35. став 1. овог Закона, надлежни орган признато право на дизајн, са прописаним подацима, уписује у регистар дизајна, а носиоцу дизајна издаје исправу о дизајну. Исправа о дизајну има карактер решења у управном поступку. Наведени закон је престао да важи 24.12.2009. године доношењем Закона о правној заштити индустријског дизајна ("Сл. гласник РС" 104/09).

Имајући у виду наведене прописе, погрешно је закључивање Управног суда у побијаној пресуди да се у списима предмета не налази решење туженог органа од 23.11.2007. године обзиром да исправа о дизајну има карактер решења у управном поступку, па се у списима није могло ни налазити решење већ исправа о дизајну. Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је нашао да је побијана пресуда донета уз повреду члана 36. Закона о правној заштити индустријског дизајна, па је на основу одредбе члана 55. став 3. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" број 111/09) одлучио као у диспозитиву ове пресуде и предмет вратио Управном суду који је дужан да расправи питања на која му је указано овом пресудом.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 16.03.2012. године, Узп 28/11

Записничар,

Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа - судија,

Снежана Живковић,с.р.